

[Stavad]

tes, det var vigtigt at få manifesteret, at der forelå en aftale, der skulle overholdes, og uanset at det blev meget småt, ville man have regeringen til at komme med et forslag, der manifesterede det. Det kunne jeg godt forstå, hvis det var for at holde fast i et princip, som man kunne benytte fremover. Det, der undrer mig, er, at samtidig med, at man kommer med småtterierne, siger man, at den falder væk. Derfor bliver det lidt meningsløst, hr. Duetoft. Det kan vi så bare konstatere.

I sin tid lavede man en aftale, hvor der ikke direkte stod, at man skal nedsætte eller forhøje. Socialdemokratiet har blandet sig uden om den diskussion. Det gjorde vi også for godt ½ år siden, da der var grundlag for at forhøje afgifterne, på samme måde som vi har blandet os udenom nu, hvor der er grundlag for nogle beskeden nedsættelser. Vi havde faktisk forstået det sådan, at når man havde den formulering, at man skulle samtale om det, var det, fordi hvis det var noget småskidt, der overhovedet ikke var værd at bukke sig efter, ville man selvfølgelig ikke ulejlige hverken befolkningen eller Folketinget med det. Men det er ikke det, der er blevet resultatet.

Så lige en bemærkning til hr. Duetoft om skatte- og afgiftsharmonisering. Hr. Duetoft kender de formelle regler i EF om enstemmighed osv. Socialdemokratiet har altid taget fat på at løse de danske problemer. Vi kan konstatere, at hvis vi ikke på nogle områder omlægger danske skatter og afgifter, skaber vi problemer for os selv. Derfor har vi selvfølgelig en egeninteresse i at løse de problemer, der står i horisonten, og som vil blive forstærket, hvis ikke vi gør noget ved dem. Der er den sammenhæng, og derfor er det udspil, vi er kommet med, en løsning på fremtidens problem og ikke som det her et eller andet forsøg på at hente billig popularitet, som jeg er helt sikker på vil blive gennemskuet af befolkningen. Det ondeste, man kunne gøre, var at stemme det igennem, så man fandt ud af, at det faktisk ikke blev billigere.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg synes da, hr. Stavad skulle leve op til i alt fald det sidste, så fik vi jo forslaget igennem, og det er da altid bedre end ingenting.

Jeg vil godt sige til hr. Jens Thoft, at aftalen ophørte med fremsættelsen af dette forslag. Det

var sidste forhandlingsrunde i forbindelse med den gamle aftale. Vi havde da også troet, at den skulle holde længere, men vælgerne ville noget andet. Der er ikke nogen idé i at opretholde en aftale, der ikke har et flertal bag sig. Det betyder alligevel, at den ikke holder, og så skal man ud at diskutere med alle mulige andre. Derfor har vi taget konsekvensen af det og stoppet aftalen med det, der er aftalt i denne omgang, og som vi håber at vi kan få et flertal for. Det er såmænd det, det betyder, og derfor kan vi lige så godt sige det i fremsættelsestalen og i pressemeddelelsen og i forslagets bemærkninger, som vi kunne vente med at sige det.

Til hr. Stavad vil jeg sige, at man kan kalde det en afgiftsharmonisering, eller hvad man vil. Socialdemokraterne vil ikke kalde det en afgiftsharmonisering, for det lyder måske ikke så pænt, men jeg er da ligeglad med, om afgifterne skal være på EF-niveau af danske grunde eller ikke af danske grunde. Hovedsagen er, at de bliver det, og så kan hr. Stavad kalde dem det ene eller det andet; det synes jeg er ligegyldigt.

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at et af problemerne i den aftale, som altså nu ophører med fremsættelsen af dette forslag, var, at ordene »stabile priser« i aftalen blev defineret forskelligt af regeringspartierne og af os. Udgangspunktet var, at der slet ikke skulle være sket noget, men vi var med til at få tvunget igennem, at der faktisk skete noget, og det skete så ifølge aftalen. »Stabile priser« kan opfattes på to måder, hr. Stavad, nemlig som dyrtidsregulerede priser eller faste priser. Vi mente, det skulle være faste priser, men det var regeringspartierne ikke enige i, og derfor lavede vi kombinationen mellem denne mindre nedsættelse og løftet om, at man skulle tage det op til sommer og diskutere de generelle afgiftsniveauer. Det er vi faktisk ret godt tjent med, og jeg er sikker på, at vil denne aftale ikke sætte andre spor, så vil den i alt fald sætte det spor, at energiministeren ikke for fremtiden vil kunne gå på talerstolen og sige, at energiafgifterne er hellige køer, for det er de nemlig ikke længere.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00, hvor vi begynder med punkt 8 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.